

отъ тѣхъ, което се вѣди въ Европа, е *рисътъ*. Кой отъ васъ не го е виждалъ окаченъ на майчиното си кюрче! Но не живъ рисъ, а само кожата му. Значи, това животно го биждъ за неговата гладка и хубава кожа.

Това животно много прилича на котката. Въ устата си има много остри зѣби, а на краката си остри нокти. Цвѣтътъ на кожата му е тъмно-червенъ. Рисътъ е най вѣднѣлото животно въ Европа. Ловътъ си хваща много искусно. Покачва се на дърветата и толкозъ тихо върви, щото не може да се забѣлѣжи. Като види нѣкоя сърна, еленъ или дребенъ добитѣкъ, потайва се на дървото и като наближи животното, съ голѣма лекостъ се хвърля на шията му. Прѣхапва вратнитѣ му жили и животното умира. Ако животното е малко поглѣща го цѣло, а на голѣмитѣ ѣде само дробътъ, чървата и сърдцето, а другото го хвърля. Рисътъ е много бързъ. Хвърля се отъ 12 — 13 стѣпки на далечъ. Заради хубавата му кожа, той се много прислѣдва и въ нѣкои гори съвсѣмъ го нѣма:

ВРАБЧЕ.

Въз се връщахъ отъ ловъ и вървѣхъ между дърветата на една градина. Кучето бѣгаше отъ прѣдя ми.

Изведнѣжъ то намали крачкитѣ си, наченъ да души и да се въспира, като да бѣше подушило прѣдъ себе си нѣкакъвъ дивечъ.

Азъ се вгледахъ между дърветата и видѣхъ едно малко врабче, съ жълтичко около човката и мѣхъ по главата му. То паднѣло отъ гнѣздото (вѣтрѣтъ силно клатѣше дърветата) и стоеше неподвижно, като бѣше си прострѣло едва порастлитѣ си крилца.